

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 282. Intra quod tempus accusatio adulterii instituenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

propter nuptias, certum est, Farin. *in praxi crim.* p. 5. q. 141. num. 104. Sanch. L. 10. de mat. d. 8. n. 33. Pith. l. c. & sicut marito, sic & uxori competere ex Adulterio viri actionem injuriarum, cum non minus ex Adulterio viri injuriam patiatur, tenet Bald. *in L. 1. c. ad Leg. Jul. de Adult.* num. 3. Brunnen, *ibid. n. 2.* Farin. l. c. n. 106. quos citat & sequitur Wiesn. b. t. n. 48. Jure tamen civili virum de Adulterio tam cum soluta, quam cum conjugata habito accusare nequit, *cit. L. 1. c. ad Leg. Jul. de Adult.* Gl. *ibid. v. violatio.* Holt. *in sum. b. t. n. 1.* Covar. p. 2. de spons. c. 7. §. 6. num. 5. Farin. *cit. num. 104.* Sanch. & Pith. ll. cit. ratio communiter datur, tum quod uxor majorem reverentiam debeat viro, tanquam capiti suo, quam illi; tum quod Adulterium in uxore gravius crimen reputetur, & a jure puniatur, ob incertitudinem & suppositionem prolixi, ut Tiraq. Connub. Gl. & p. 1. n. 44. Unde & uxori criminaliter accusata, similis criminis a marito commissi exceptio denegatur, Covar. l. c. Sanch. l. c. n. 34. Soto *in 4. dis. 37. q. unic. a. 3.* Jus verò canonicum hoc discrimen non agnoscit, sed juxta illud uxor quoque criminaliter virum de Adulterio accusare potest, c. fin. 32. q. 5. & Arg. c. si quis. 32. q. 1. juncta Gl. v. ad imparia. ubi ait: *Vit. & uxor in Adulterio deprehensi non quo ad imparia judicantur, quod ad debitum reddendum, divortium & accusationem,* in quo SS. Canones imitari non dedignantur Constitutiones Imperiales, dum accusationem criminalem mariti uxori expressè permittit Carolus V. in sua Conf. penali. à 120. Wesenb. *in ff. ad Leg. Jul. n. 12.* Brunnen. *in cit. L. 1. n. 4.*

Quæst. 281. Quinam accusari possint de Adulterio?

R Esp. Omnes hujus criminis rei vel reæ, minores, lenes, Clerici, Nobiles, & in dignitate constituti de hoc crimine accusari possunt, ita, ut loci, in quibus pena hujus criminis est capitalis, non sint immunes ab accusatione, Carpz. pr. crim. q. 62. n. 1. & seq. & sic accusati possunt tam adultera, quam adultera, modò sciverint utrumque eum vel eam, cum quo vel qua scortatus vel scortata est, esse alterius conjugem. Hinc, si mulier ab aliquo decepta, putans esse illum maritum suum, carnaliter cognoscatur, vel credens maritum suum mortuum, cum alio contrahat nuptias, non potest accusari tanquam adultera; idemque est de eo, qui cognoscit fœminam, quam ignorat esse nuptam, Farin. l. c. n. 97. Extenditur hoc ipsum, quod accusari possit adultera, & puniri, primo ad publicam meretricem conjugatam, L. si uxor. §. sed eti ea. ff. b. t. & ibi. Gl. v. vulgaris. Pith. b. t. n. 9. & alii plures apud Farinac. l. c. n. 84. contra Clatum, §. Adulterum. n. 3. dicentes, quod etiam quod ad mulierem talen meretricem publicam cesset pena Adulterii, adeoque & criminalis accusatio Adulterii, non obstante, quod L. si ea. c. b. t. dicit: *Adulterii crimen cum meretrici cessare,* cum ibi Adulterium accipiatur pro Stupro, juxta Gl. *ibid. v. Adulterii.* virum tamen conjugatum accedentem ad talen publicam meretricem conjugatum non posse accusari & puniri tanquam reum Adulterii, eò, quod non videatur violasse thorum alienum, ubi nullus est thorii pudor & respectus, sed promiscua & vulgaris marito conniventer turpitude, tradit Pith. l. c. cum Wesenb. l. c. n. 6. Farin. l. c. n. 82, ubi dicit, si hodie in praxi servari. Extenditur secundò: ut non solum accusari possint, qui mæchantur, sed etiam, qui quavis

ratione questum ex Adulterio faciunt, exercendo lenocinium, seu prostituendo uxorem suam, vel scilicet enter domum præbendo, ad committendum in ea Adulterium, L. qui domum. L. mariti. §. qui questum. ff. b. t.

Quæst. 282. Intra quod tempus accusatio Adulterii instituenda?

R Esp. Maritus jure speciali mariti accusare potest uxorem Adulterii intra 60. dies utiles computandos à tempore facti divortii, seu matrimonii soluti per divortium, L. Jure. c. b. t. L. non solum. c. eod. & ibi Gl. v. in dissolutione. Idem tempus diem 60. concessionem patri, quod tamen illi non currit, dum maritus accusat, si vero uterque, tam maritus, quam pater differat accusare, utriusque hoc tempus currit, L. si maritus. ff. b. t. post clapsos verò illos 60. dies admittuntur etiam extranei (& inter hos etiam maritus & pater, si privilegium 60. dierum neglexerint, sed jure extranei) intra quartuor menses utiles, *cit. L. si maritus. §. 1.* L. miles. §. sexaginta dies. ff. b. t. ita Pith. n. 8. De cætero, eti crima non præscribantur regulariter minore tempore, quam 20. annorum, accusatio tamen Adulterii (intellige simplicis) præscribitur quinquennio, Clar. L. §. Adulterum, juxta L. mariti. ff. b. t. Adulterii verò conjuncti cum incestu non nisi 20. annis, sicut & cætera crima.

Quæst. 283. Quisnam sit Judex competens in causa Adulterii?

1. R Esp. Primo: Si agatur criminaliter quod ad pœnam sanguinis, seu mortis, solus Laicus est Judex competens in hac causa; est communis & certa, quia Judex ecclesiasticus causam sanguinis tractare, & in ea sententiam ferre nequit juxta textum expressum, c. penult. ne Clerici vel Monachi.

2. Resp. Secundò: Si verò agitur criminaliter quidem; seu ad vindictam publicam, quod ad alias pœnas, Adulterium est crimen mixti fori, & spectat ad utrumque Judicem, tam ecclesiasticum, (etiam quo ad Laicos) quam secularem, datürque inter eos locus preventioni, Abb. inc. tua. de procur. n. 6. Imol. *ibid. n. 10.* Clar. §. fin. q. 37. n. 3. Pith. b. t. n. 10. cum communi. Et quidem de ecclesiastico Judice est textus, c. 1. de off. iud. ordin. de Laico constat ex c. tua. de utroque ex c. cum sit de foro comp. ubi utriusque, tam Laico, quam Ecclesiastico datur jurisdictione in Sacrilegos; Adulterium autem, utpote inferens injuriam Sacramento, est & dicitur Sacrilegium, L. quamvis. o. ad Leg. Jul. de Adulterio.

3. Resp. Tertiò: Si agatur civiliter in ordine nempe ad divortium, seu separationem thorii solus Judex ecclesiasticus est competens. Covar. *in 4. Decret. c. 7. §. 6. n. 8.* Clar. l. c. Sanch. de mat. L. 10. d. 8. n. 15. Pith. l. c. juxta c. tua. §. si verò, c. 1. ut lite non contest. c. plerunque. de donat. inter vir. & mul. & ibi Alex. Sicut enim, quando agitur de valore matrimonii, ad solum Judicem ecclesiasticum spectat desuper cognoscere ob rationem Sacramenti, ita etiam, dum agitur de causis dissolvendi illud, quod ad thorum, dum autem agitur principaliiter in ordine ad divortium instituendum coram Judice ecclesiastico, ad eum quoque spectat cognoscere de dote amittenda, Pith. l. c. Reiffenst. n. 40. cum, qui cognovit de causa principali, cognoscere quoque debeat aut possit de accessorio, seu incidente in causam principalem, eti alias respectu hujus Judex competens non esset, L. quiesc. c. de Judic.